

Arrest

nr. 289 108 van 22 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. GEENS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent een Iraans staatsburger uit Kermanshah. Op 21.11.2019 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:

"U werd geboren als moslima. U praktiseerde zo goed als nooit de islam (u nam enkele keren deel aan de ramadan maar verder deed u niets) en groeide op in een niet-streng religieus gezin. U had steeds het gevoel dat de god van de islam ontoegankelijk was. Verder had u moeite met de positie van vrouwen in de islam en met het feit dat de in de islam alles draait rond lust en perversiteit. Hierdoor had u geen sterke band met de islam maar ook nog geen afkeer ervan. Dit kwam pas vier of vijf jaar na uw huwelijk op 20 februari 1998. U zag immers de slechte kant van de islam bij uw schoonfamilie. Zij waren streng religieus

en volgden de regels van de islam precies maar ze waren anderzijds respectloos, hypocriet en achterbaks. Dit zorgde er ook voor dat uw echtgenoot, M. Me. (...) (O.V. (...)), al een afkeer had ontwikkeld voor de islam. Een vriend van uw echtgenoot genaamd H. (...) werkte met hem in de bazaar in Iran. Toen H. (...) echter een tijdje verdwenen was, belde hij uw echtgenoot op en liet hem weten dat hij het land had verlaten omdat hij zich bekeerd had. Uw echtgenoot leerde vervolgens in gesprekken met H. (...) het christendom beter kennen. H. (...) zorgde er ook voor dat uw echtgenoot aan een Bijbel geraakte. Daarna begon uw echtgenoot te lezen in deze Bijbel om het christendom verder te leren kennen. Hij bekeerde zich op 10 tir 1398 (1 juli 2019). Toen hij nadien op een dag op bezoek was bij zijn moeder, waren ook zijn zus en haar echtgenoot (M. (...)) daar aanwezig. Er ontstond toen een discussie tussen uw echtgenoot en M. (...). Hierop verklaarde uw echtgenoot dat hij zich bekeerd had tot het christendom. Toen uw echtgenoot na dit voorval thuiskwam, belde uw schoonmoeder. Door wat uw schoonmoeder toen aan uw echtgenoot vertelde, besloot hij dat jullie dienden te vertrekken naar een vriend genaamd Mo. (...). De dag nadien belde uw vader naar uw echtgenoot. Hij liet uw echtgenoot weten dat M. (...) en een aantal andere personen naar zijn huis waren gekomen. Ze drongen het huis binnen en doorzochten alles. Hierop besloten u en uw gezin om naar het Noorden van Iran te vluchten, bij een vriend van Mo. (...) op een plek genaamd Chelak in de stad Nowshahr. Jullie besloten dat jullie het land dienden te verlaten en contacteerden een smokkelaar die ervoor kon zorgen dat jullie een Italiaans visum konden verkrijgen. Jullie bleven in Chelak tot jullie vertrek. Op 18 aban 1398 (9 november 2019) verliet u, samen met uw echtgenoot en uw zoon en dochter, Iran met het vliegtuig.

Jullie vlogen via Oekraïne naar Italië. Daar bleven jullie vier dagen tot jullie doorreisden naar België. Op 22 aban 1398 (13 november 2019) kwamen jullie aan in België. U diende, samen met uw echtgenoot en uw kinderen, een verzoek om internationale bescherming in op 21 november 2019. U vreesde bij terugkeer voor het leven van u en uw kinderen. In België bezocht u sinds uw aankomst de Sint-Pieters kerk in Mechelen. U nam sinds dan eveneens deel aan verschillende Bijbelstudies. U deed dit omdat u nieuwsgierig was omdat u de verandering zag in uw echtgenoot na zijn bekering. U wilde er op dat moment tevens ook zijn voor uw echtgenoot en hem steunen in zijn religieuze activiteiten. Uw echtgenoot betrok u ook in zijn bekeringsproces door de dingen die hij leerde met u te delen. U kwam geleidelijk dichter bij het christendom en bekeerde u op 23 november 2020. Die dag genas uw dochter M. Z. (...) (O.V. (...)) immers wonderbaarlijk van rugproblemen waar ze al 20 dagen last van had sinds een fietsongeluk. Voordien kon ze met heel veel moeite amper bewegen of zitten. Die genezing kwam er toen jullie bij de verantwoordelijke voor de Bijbelstudie in België, J. (...), waren. Hij hield een gebed voor uw dochter maar dit hielp niet om haar te genezen. Pas toen J. (...) aan uw echtgenoot vroeg om zijn hand op haar rug te leggen en te zeggen dat de pijn moest weggaan, ging de pijn effectief weg. Dit was niet het enige feit dat ervoor zorgde dat u zich bekeerde maar speelde wel een belangrijke factor. Uw dochter bekeerde zich net als u en als uw echtgenoot. Zij bekeerde haar in mei 2021."

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 27 september 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 28 januari 2022 de beslissing van het Commissariaatgeneraal.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u, samen met uw echtgenoot en uw dochter, op 1 maart 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U haalt bij uw tweede verzoek aan dat u in België nog steeds religieus actief bent. Omdat u verhuisd bent, bezoek u de kerk van Mechelen niet meer maar volgt u Bijbelstudie bij J. (...) thuis. Tevens volgt u de Bijbelstudie in de Iraanse kerk van Antwerpen en volgt u zoomsessies van een andere kerk in Antwerpen, Mohabad. Verder tracht u mensen te bekeren, naar de kerk te halen en probeert u uw religieuze kennis te delen. U tracht eveneens uw ouders, die nog in Iran verblijven, telefonisch te bekeren. U stelt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw religieuze activiteiten in België omdat er veel foto's op sociale media geplaatst worden. U vreest bij terugkeer naar Iran, omwille van uw bekering, de Iraanse autoriteiten en uw schoonfamilie. U vreest daarbij ook voor uw kinderen. U werpt verder ook op dat u uw protestants geloof in Iran niet zal kunnen belijden.

Uw zoon M. Y. (...) (O.V. (...)) werd op 25 februari 2022 meerderjarig en diende op 1 maart 2022, net als u en uw echtgenoot en uw dochter, een verzoek om internationale bescherming in op eigen naam. Uw zoon kreeg op 22 augustus 2022 de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 22 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 9 januari 2023 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitspraak van het CGVS omdat het niet duidelijk is op basis van welke redenen uw zoon als vluchteling werd erkend als vluchteling, wat zijn vluchtmotieven waren en in welke mate deze motieven afwijken of ook gelden voor u en dus een invloed zouden kunnen hebben op uw geloofwaardigheid.

U legt in het kader van onderhavig verzoek volgende documenten voor: het doopcertificaat van u en uw echtgenoot; verklaringen van de 'Gods Ambassade', Peter Samir (CEO van de 'Quest Academy

International') en de 'Persian-speaking church of love' over de geloofsactiviteiten van u, uw echtgenoot en uw dochter in België; enkele pagina's van een uitgave van het tijdschrift 'Gave Veste', waar u en uw echtgenoot in beeld staan bij het uitvoeren van jullie doopsel en een foto van uw echtgenoot en enkele andere personen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw zoon Y. M. (...) (O.V(...)) kreeg op 22.08.2022 de vluchtelingenstatus toegekend. Hij haalde individuele elementen aan die verschillend zijn van de elementen die u in uw verzoek aanhaalt. Elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel en op basis van persoonlijke merites beoordeeld. Dat uw zoon de vluchtelingenstatus werd toegekend volstaat op zich niet om te rechtvaardigen dat u een status toegekend dient te worden. De religieuze activiteiten en problemen waarop u zich beroept zijn immers niet geloofwaardig (zie infra).

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan de bekeerde bekering van uw echtgenoot in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven. Ook aan uw bekering en aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Er dient opgemerkt te worden dat uw tweede verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot in het kader van zijn tweede verzoek. Dit tweede verzoek van uw echtgenoot werd niet-ontvankelijk verklaard en de beslissing luidt als volgt:

"Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw zoon Y. M. (...) (O.V. (...)) kreeg op 22.08.2022 de vluchtelingenstatus toegekend. Hij haalde individuele elementen aan die verschillend zijn van de elementen die u in uw verzoek aanhaalt. Elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel en op basis van persoonlijke merites beoordeeld. Dat uw zoon de vluchtelingenstatus werd toegekend volstaat op zich niet om te

rechtvaardigen dat u een status toegekend dient te worden. De religieuze activiteiten en problemen waarop u zich beroept zijn immers niet geloofwaardig (zie infra).

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bekeerde bekering in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven. Ook aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RvV niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. U, uw echtgenote en uw dochter herhalen alle drie dat jullie Iran verlaten hebben omwille van de problemen die u kende als gevolg van uw bekering. Jullie herhalen ook dat jullie allen nog steeds bekeerd zijn tot het christendom en dat jullie in België nog steeds religieus actief zijn (verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16 tot en met 19, verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 tot en met 21 en verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16 tot en met 21). Hiermee bouwen jullie echter voort op verklaringen die in het kader van jullie eerste verzoek ongeloofwaardig werden geacht. Het louter aanhalen van gebeurtenissen die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, kan evenwel geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van jullie asielrelaas en is niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Jullie brengen bovendien geen enkel element aan om de vaststellingen gedaan in het kader van jullie eerste verzoek hieromtrent te wijzigen.

Waar jullie beweren dat jullie mensen in België en in Iran trachten te bekeren tot het protestantisme, dient opgemerkt te worden dat jullie hiermee eveneens voortbouwen op jullie bekering. In jullie eerste verzoek werd reeds geoordeeld dat er geen geloof gehecht werd aan het feit dat jullie daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangen. Dat jullie aldus actief anderen zouden proberen bekeren tot het protestantisme duidt aldus op opportunistische overwegingen die er louter toe leiden om op deze basis de vluchtelingenstatus en een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven (Verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16, 17 en 21, verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16 en 17 en verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16). Bovendien moet wederom opgemerkt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u, uw echtgenote en uw dochter maken dit evenwel nergens aannemelijk –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Verder halen u en uw echtgenote aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Dit komt omdat er een foto van uw doopsel verscheen in een lokale krant in Mechelen. Daarnaast verschenen er volgens u ook foto's op een website van de kerk die u bezoekt. Ook uw vrienden en familie in Iran zijn op de hoogte van uw religieuze activiteiten in Iran (Verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16). Uw echtgenote stelt dat er veel foto's op sociale media geplaatst worden van de vergaderingen waaraan jullie deelnemen (Verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16). Vooreerst dient aangestipt te worden dat het overhandigde artikel van het tijdschrift 'Gave Veste' - waar u en uw echtgenote in beeld staan bij het uitvoeren van jullie doopsel – onvoldoende is om te stellen dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Hier stelt zich de vraag welke reikwijdte dit tijdschrift van Gave Veste, een VZW met bv 1.036 volgers op facebook en dus geenszins een mediabron die wijdverspreid is, heeft. Jullie laten bovendien na om bewijzen aan te leveren van de foto's op de website van de kerk die u bezoekt of die op sociale media verspreid zouden zijn (uitgezonderd van één foto, zie infra). Bovendien laat de verspreiding van dergelijk beeldmateriaal niet toe om vast te

stellen dat de Iraanse autoriteiten daadwerkelijk op de hoogte zijn van jullie geloofsactiviteiten. Jullie tonen aldus geenszins aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Noch laat dergelijke verspreiding toe te besluiten dat de Iraanse autoriteiten hiertegen zullen ageren. Hier dient ook hier verwezen te worden naar bovenstaande conclusie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.

Dat u, uw echtgenote en uw dochter bewijzen overhandigen van het feit dat jullie gedoopt zijn, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Indien een verzoeker om internationale bescherming geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid en oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen, wat jullie, gelet op de conclusies uit jullie eerste verzoek om internationale bescherming, geenszins deden. Jullie kunnen eenvoudigweg gedoopt zijn vanuit louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om dit te kunnen aanwenden bij jullie verzoek om internationale bescherming.

Uit de overige documenten die jullie overhandigen - de verklaringen van Gods ambassade, de verklaring van Peter Samir en de verklaringen van de Persian-speaking church of love - waaruit jullie religieuze activiteiten in België blijken, komt niet naar voor dat deze activiteiten ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Deze kunnen eveneens zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om deze te kunnen aanwenden bij jullie verzoek om internationale bescherming.

Uit de foto die u overhandigt van u die aanwezig bent op een bijeenkomst met enkele andere mannen, kan niet afgeleid worden in welke omstandigheden deze opgemaakt is, waar deze verschenen is en in hoeverre deze verspreid is. Nergens blijkt uit dat u door deze foto in het vizier van de Iraanse autoriteiten terecht zou komen.

Dat uw dochter aangeeft dat ze een negatief nummer heeft bij de Iraanse autoriteiten omdat ze een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Europa (Verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16), is niets meer dan een blote bewering. Bovendien werd hierboven reeds meermaals aangeduid dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd toegevoegd aan het administratieve dossier."

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar tweede verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, Me. M., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 289 030. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) eveneens van 9 februari 2023.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 289 107 van 22 mei 2023 het beroep tegen de in hoofd van haar echtgenoot genomen beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) verworpen. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent een Iraans staatsburger uit Teheran. Op 21.11.2019 verzocht u voor het eerst om internationale bescherming. U verklaarde toen het volgende:

"U werd geboren als moslim. U groeide op in een zeer streng religieuze familie. U diende steeds op tijd te bidden, alle islamitische regels na te leven en u diende er steeds op te letten dat u geen fouten maakte, zo niet zou u gestraft worden. U werd geslagen, gekleineerd, verwaarloosd en thuis alleen gelaten wanneer uw moeder naar een religieuze viering ging. Tot de leeftijd van 17 à 18 jaar praktiseerde u de islam omdat dit verplicht werd van thuis uit. U kon echter geen verbinding maken met de god uit de islam. Toen u 18 jaar was had u er genoeg van en reageerde u furieus wanneer er weer eens een religieuze rouwessie bij u thuis plaatsvond. U hebt in die periode tevens één keer een overdosis aan pillen geslikt omdat het u allemaal teveel was. Na uw 18de praktiseerde u niet meer effectief maar deed u wel nog alsof om uw ouders niet voor de borst te stuiten. Dit ging zo door tot de dood van uw vader in 2007. U was in Iran, naast uw werk als aannemer, werkzaam op een bazaar. Daar had u een collega genaamd H. (...). Hij was begin januari 2019 een tijdje verdwenen en u vroeg zich af waar hij was. Na enige tijd contacteerde hij u en liet hij weten dat hij het land ontvlucht was omdat hij zich had bekeerd tot het christendom en daardoor problemen had gekend in Iran. Hij vertelde u toen over de christelijke boodschap en u wou hierover meer weten. U had vervolgens verschillende gesprekken over het christendom met H. (...), dit gedurende twee maanden. Nadien kon hij u via een bevriend iemand een Bijbel bezorgen, dit vlak voor het Perzisch nieuwjaar (i.e. ongeveer maart 2019). Sindsdien bestudeerde u op eigen houtje het christendom. Op 10 tir 1398 (1 juli 2019) besloot u zich te bekeren tot het christendom. Die dag had u immers een passage in de Bijbel gelezen die u trof. Op 21 shahrivar 1398 (12 september 2019) ging u langs bij uw moeder. Die dag was ook uw zus Ma. (...) daar en haar echtgenoot M. (...). M. (...) is werkzaam bij de basij, al kent u zijn precieze functie niet. Uw zus zei u toen dat zij over u gedroomd had. U stond bij die droom in brand omdat u nooit meedoet aan het gebed en omdat u zich niet aan de islamitische regels houdt. M. (...) liet u weten dat dit een waarschuwing was dat u verkeerd bezig was. U liet toen aan M. (...) weten dat zijn god niet uw god is en dat u zich bekeerd had tot het christendom. M. (...) reageerde hier kwaad op en viel u aan. Om de gemoederen te bedaren, vertrok u uit het huis van uw moeder en keerde u terug naar huis. Toen u thuiskwam, belde uw moeder u op en liet u weten dat M. (...) naar iemand had gebeld en had verteld dat u zich had bekeerd. U en uw gezin trokken daarop naar een vriend van u, Mo. (...). U bracht uw schoonvader hiervan op de hoogte. De dag nadien belde uw schoonvader Mo. (...) om u te spreken. Hij vertelde dat M. (...) met drie andere personen bij hem was langs geweest. Ze waren op zoek naar u en haalden het hele huis overhoop. Jullie vatten toen het plan aan om naar een kennis van Mo. (...) in het noorden te gaan. De dag nadien, voor jullie naar het noorden trokken, vroeg u aan Mo. (...) om uw Bijbel en laptop op te halen in uw kantoorje van uw zaak als aannemer. Mo. (...) keerde echter met lege handen terug. Hij liet u weten dat de bewaker hem had verteld dat er verschillende personen waren langs geweest die hem hadden bedreigd en geslagen. Ze namen vervolgens de aanwezige spullen mee. U en uw gezin vertrokken vervolgens naar het Noorden van Iran. Mo. (...) contacteerde ook een smokkelaar die aan ervoor kon zorgen dat jullie aan de hand van valse documenten inzake verzekering en werk een Italiaans visum konden verkrijgen en tevens ook een veilige doortocht op de luchthaven. Jullie bleven tot jullie vertrek bij de vriend van Mo. (...) in het Noorden (met uitzondering om op 31 shahrivar 1398 (22 september 2019) het Italiaans visum te regelen). Op 18 aban 1398 (9 november 2019) verliet u, samen met uw echtgenote en uw zoon en dochter, Iran met het vliegtuig. Jullie vlogen via Oekraïne naar Italië. Daar bleven jullie vier dagen tot jullie doorreisden naar België. Op 22 aban 1398 (13 november 2019) kwamen jullie aan in België. U diende, samen met uw

echtgenote en uw kinderen, een verzoek om internationale bescherming in op 21 november 2019. U vreesde bij terugkeer dat M. (...) of de Iraanse autoriteiten u zouden vervolgen omwille van uw bekering. U vreesde ook dat uw gezin hierbij gevisieerd zou worden. In België bezocht u sinds december 2019 de Sint-Pieters kerk in Mechelen. U nam eveneens deel aan verschillende Bijbelstudies. Uw echtgenote, H. R. (...) (O.V. (...)), bekeerde zich in België ook tot het christendom op 23 november 2020. Uw dochter, M. Z. (...) (O.V. (...)), deed hetzelfde, dit op 15 mei 2021."

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 27 september 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging in beroep tegen deze beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde met haar arrest van 28 januari 2022 de beslissing van het Commissariaatgeneraal.

Zonder België te hebben verlaten verzocht u, samen met uw echtgenote en uw dochter, op 1 maart 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U haalt bij uw tweede verzoek aan dat u in België nog steeds religieus actief bent en dat u hierdoor niet terug kan naar Iran. Zo volgde u christelijke opleidingen en trachtte u, samen met uw echtgenote mensen te bekeren tot het christendom en uw religieuze kennis te delen. Verder haalt u aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw religieuze activiteiten in België. Dit komt omdat er een foto van uw doopsel verscheen in een lokale krant in Mechelen. Eveneens verschenen er foto's op een website van de kerk die u bezoekt. Ook uw vrienden en familie in Iran zijn op de hoogte van uw religieuze activiteiten in Iran. U vreest bij terugkeer naar Iran, omwille van uw bekering, de Iraanse autoriteiten en uw familie.

Uw zoon M. Y. (...) (O.V. (...)) werd op 25 februari 2022 meerderjarig en diende op 1 maart 2022, net als u en uw echtgenote en uw dochter, een verzoek om internationale bescherming in op eigen naam. Uw zoon kreeg op 22 augustus 2022 de vluchtelingenstatus toegekend.

Op 22 augustus 2022 verklaarde het CGVS uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 9 januari 2023 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de uitspraak van het CGVS omdat het niet duidelijk is op basis van welke redenen uw zoon als vluchteling werd erkend als vluchteling, wat zijn vluchtmotieven waren en in welke mate deze motieven afwijken of ook gelden voor u en dus een invloed zouden kunnen hebben op uw geloofwaardigheid.

U legt in het kader van onderhavig verzoek volgende documenten voor: het doopcertificaat van u en uw echtgenote; verklaringen van de 'Gods Ambassade', Peter Samir (CEO van de 'Quest Academy International') en de 'Persian-speaking church of love' over de geloofsactiviteiten van u, uw echtgenote en uw dochter in België; enkele pagina's van een uitgave van het tijdschrift 'Gave Veste', waar u en uw echtgenote in beeld staan bij het uitvoeren van jullie doopsel en een foto van u en enkele anderen op een bijeenkomst.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uw zoon Y. M. (...) (O.V. (...)) kreeg op 22.08.2022 de vluchtelingenstatus toegekend. Hij haalde individuele elementen aan die verschillend zijn van de elementen die u in uw verzoek aanhaalt. Elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel en op basis van persoonlijke merites beoordeeld. Dat uw zoon de vluchtelingenstatus werd toegekend volstaat op zich niet om te rechtvaardigen dat u een status toegekend dient te worden. De religieuze activiteiten en problemen waarop u zich beroept zijn immers niet geloofwaardig (zie infra).

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld uw vorig verzoek door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan gehecht worden aan uw bekeerde bekering in Iran en de daaraan gekoppelde

vluchtmotieven. Ook aan uw motivatie om in België naar de kerk te gaan kon geen geloof gehecht worden en werd er aldus geoordeeld dat u uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten ontplooid. Omdat er geen geloof gehecht werd aan uw bewering dat u daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangt, werd er evenmin aanvaard dat u op basis van uw geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Verder werd opgemerkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging tegen de beslissing van de RVV niet in beroep. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden. U, uw echtgenote en uw dochter herhalen alle drie dat jullie Iran verlaten hebben omwille van de problemen die u kende als gevolg van uw bekering. Jullie herhalen ook dat jullie allen nog steeds bekeerd zijn tot het christendom en dat jullie in België nog steeds religieus actief zijn (verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16 tot en met 19, verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 tot en met 21 en verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16 tot en met 21). Hiermee bouwen jullie echter voort op verklaringen die in het kader van jullie eerste verzoek ongeloofwaardig werden geacht. Het louter aanhalen van gebeurtenissen die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, kan evenwel geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van jullie asielrelaas en is niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Jullie brengen bovendien geen enkel element aan om de vaststellingen gedaan in het kader van jullie eerste verzoek hieromtrent te wijzigen.

Waar jullie beweren dat jullie mensen in België en in Iran trachtten te bekeren tot het protestantisme, dient opgemerkt te worden dat jullie hiermee eveneens voortbouwen op jullie bekering. In jullie eerste verzoek werd reeds geoordeeld dat er geen geloof gehecht werd aan het feit dat jullie daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangen. Dat jullie aldus actief anderen zouden proberen bekeren tot het protestantisme duidt aldus op opportunistische overwegingen die er louter toe leiden om op deze basis de vluchtelingenstatus en een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven (Verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16, 17 en 21, verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16 en 17 en verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16). Bovendien moet wederom opgemerkt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u, uw echtgenote en uw dochter maken dit evenwel nergens aannemelijk –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Verder halen u en uw echtgenote aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Dit komt omdat er een foto van uw doopsel verscheen in een lokale krant in Mechelen. Daarnaast verschenen er volgens u ook foto's op een website van de kerk die u bezoekt. Ook uw vrienden en familie in Iran zijn op de hoogte van uw religieuze activiteiten in Iran (Verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16). Uw echtgenote stelt dat er veel foto's op sociale media geplaatst worden van de vergaderingen waaraan jullie deelnemen (Verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16). Vooreerst dient aangestipt te worden dat het overhandigde artikel van het tijdschrift 'Gave Veste' - waar u en uw echtgenote in beeld staan bij het uitvoeren van jullie doopsel – onvoldoende is om te stellen dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Hier stelt zich de vraag welke reikwijdte dit tijdschrift van Gave Veste, een VZW met bv 1.036 volgers op facebook en dus geenszins een mediabron die wijdverspreid is, heeft. Jullie laten bovendien na om bewijzen aan te leveren van de foto's op de website van de kerk die u bezoekt of die op sociale media verspreid zouden zijn (uitgezonderd van één foto, zie infra). Bovendien laat de verspreiding van dergelijk beeldmateriaal niet toe om vast te stellen dat de Iraanse autoriteiten daadwerkelijk op de hoogte zijn van jullie geloofsactiviteiten. Jullie tonen aldus geenszins aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Noch laat dergelijke verspreiding toe te besluiten dat de Iraanse autoriteiten hiertegen zullen ageren. Hier dient ook hier verwezen te worden naar bovenstaande conclusie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.

Dat u, uw echtgenote en uw dochter bewijzen overhandigen van het feit dat jullie gedoopt zijn, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Indien een verzoeker om internationale bescherming geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid en oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen, wat jullie, gelet op de conclusies uit jullie eerste verzoek

om internationale bescherming, geenszins deden. Jullie kunnen eenvoudigweg gedoopt zijn vanuit louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om dit te kunnen aanwenden bij jullie verzoek om internationale bescherming.

Uit de overige documenten die jullie overhandigen - de verklaringen van Gods ambassade, de verklaring van Peter Samir en de verklaringen van de Persian-speaking church of love - waaruit jullie religieuze activiteiten in België blijken, komt niet naar voor dat deze activiteiten ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Deze kunnen eveneens zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om deze te kunnen aanwenden bij jullie verzoek om internationale bescherming.

Uit de foto die u overhandigt van u die aanwezig bent op een bijeenkomst met enkele andere mannen, kan niet afgeleid worden in welke omstandigheden deze opgemaakt is, waar deze verschenen is en in hoeverre deze verspreid is. Nergens blijkt uit dat u door deze foto in het vizier van de Iraanse autoriteiten terecht zou komen.

Dat uw dochter aangeeft dat ze een negatief nummer heeft bij de Iraanse autoriteiten omdat ze een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Europa (Verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16), is niets meer dan een blote bewering. Bovendien werd hierboven reeds meermaals aangeduid dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen "48 t.e.m. 48/6" van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht".

2.2.1. Betreffende de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, duidt de Raad erop dat hij zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal niet uitspreekt over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of verwerende partij in casu al dan niet terecht heeft besloten dat er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie is dan ook niet aan de orde.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2023 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.5.1. In haar verzoekschrift poneert verzoekende partij vooreerst dat verwerende partij in casu geen beslissing tot niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek kon nemen, aangezien dergelijke beslissing overeenkomstig artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet dient te worden genomen binnen een termijn van tien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden. Door toch te besluiten tot de niet-ontvankelijkheid van haar volgend verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, ondanks dat voormelde termijn van tien werkdagen werd overschreden, schendt verwerende partij artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, “de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel” en “artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM gelezen met de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet inzake de formele motivering van bestuurshandelingen”, aldus verzoekende partij.

2.2.5.2. De Raad kan bovenstaande zienswijze van verzoekende partij evenwel geenszins bijtreden. Immers dient erop te worden gewezen dat de voormelde termijn van tien werkdagen een termijn van orde betreft en dat noch de voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet noch enig ander wetsartikel voorziet in een sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende volgend verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling en met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren.

Verder bemerkt de Raad dat verzoekende partij, waar zij in dit verband nog opwerpt dat de redelijke termijn werd overschreden, verder in het geheel niet aantoonde welk belang zij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweemde vervolging en ernstige schade alsook aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

Mede gelet op het voorgaande, toont verzoekende partij evenmin aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel zou zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden

gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 februari 2007, nr. 168.263). Verzoekende partij toont met geen enkel concreet element aan dat in casu aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maakt een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan ook de aangevoerde schending van het rechtszekerheidsbeginsel niet worden aangenomen. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoekende partij toont gelet op het voormelde op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

Mede gelet op de voormelde vaststellingen, kan verzoekende partij verder niet worden gevolgd waar zij aanvoert dat en kan niet worden ingezien waarom de motiveringsplicht in hoofde van verwerende partij te dezen de verplichting met zich zou brengen om uitdrukkelijk aan te geven waarom de termijn bepaald in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet niet kon worden gerespecteerd en werd overschreden.

2.2.6.1. Verzoekende partij verwijt verwerende partij verder nergens in de bestreden beslissing te hebben gemotiveerd waarom er geen persoonlijk onderhoud plaatsvond. Verzoekende partij stelt dat aangezien uit artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt dat de commissaris-generaal in casu over een discretionaire bevoegdheid beschikt om de verzoeker al dan niet uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud, de commissaris-generaal zijn beslissing hieromtrent dient te motiveren.

2.2.6.2. De Raad kan verzoekende partij evenwel niet volgen waar zij tracht te laten uitschijnen dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om, wanneer hij ervoor opteert om een verzoeker om internationale bescherming die een volgend verzoek indient niet (opnieuw) op te roepen voor een persoonlijk onderhoud, expliciet te motiveren waarom hiervoor wordt geopteerd.

Immers, verzoekende partij gaat met dit betoog voorbij aan de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Uit het voormelde wetsartikel blijkt genoegzaam dat de reden die ten grondslag lag van de beslissing van verwerende partij om verzoekende partij niet opnieuw te horen eruit bestaat dat de commissaris-generaal van oordeel was dat hij een beslissing kon nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoekende partij ten overstaan van de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Dat verwerende partij bijkomend had moeten motiveren waarom hij dit oordeel toegedaan was, wordt daarbij niet vereist en kan noch op grond van de bepalingen van de Vreemdelingenwet, noch op basis van de motiveringsplicht worden aangenomen.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij er tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van haar huidig verzoek op gewezen werd dat het Commissariaat-generaal op grond van haar verklaringen aldaar na zou gaan of haar aanvraag al dan niet ontvankelijk wordt verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht is om verzoekende partij voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoekende partij werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van haar verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen (administratief dossier, stuk 6, deel 6 ('deel DVZ'), verklaring volgend verzoek). Verzoekende partij was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt verder dat verzoekende partij in de gelegenheid gesteld werd nieuwe verklaringen af te leggen en nieuwe documenten neer te leggen en deze ook verder toe te lichten. Zo werd haar onder meer uitgebreid de kans gegeven om de redenen van haar tweede verzoek om

internationale bescherming te verduidelijken (verklaring volgend verzoek, vraag 16). Deze verklaringen werden vervolgens overgezonden aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die de bestreden beslissing heeft genomen na een inhoudelijk onderzoek van de elementen die door verzoekende partij aan de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld. Hieruit blijkt dat verzoekende partij werd gehoord en dat zij haar nieuwe elementen in het kader van haar volgend verzoek op nuttige wijze naar voor kon brengen.

Verzoekende partij, die blijkens de stukken van het dossier daarenboven zelf niet verzocht om door verwerende partij te worden gehoord, toont, mede gelet op het voorgaande, op generlei wijze aan dat of waarom verwerende partij haar in casu had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Zij duidt ook niet concreet wat zij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin toont zij in concreto aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming.

Hoe dan ook had verzoekende partij de kans om middels het onderhavige verzoekschrift bijkomende verklaringen af te leggen, eventuele toevoegingen te doen en de nodige bijkomende stukken en informatie te verstrekken inzake haar verzoek om internationale bescherming en heeft zij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook benut.

2.2.7. De Raad wijst er vervolgens op dat het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 21 november 2019 door verwerende partij bij beslissing van 27 september 2021 ongeloofwaardig werd bevonden waardoor aan verzoekende partij de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. In het bijzonder werd geen geloof gehecht aan haar bekering in Iran en de daaraan gekoppelde vluchtmotieven, noch aan haar motivatie om in België naar de kerk te gaan. Er werd dan ook geconcludeerd dat zij derhalve uit opportunistische overwegingen geloofsactiviteiten in België ontplooidde. Aangezien zij niet aannemelijk maakte daadwerkelijk het christelijk geloof aan te hangen, werd evenmin aanvaard dat zij op basis van haar geloofskeuze vervolging diende te vrezen bij terugkeer naar Iran. Inzake haar (opportunistische) geloofsactiviteiten in België, werd er nog op gewezen dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers en evenmin veel aandacht hebben voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Deze beslissing en beoordeling werd bevestigd bij arrest nr. 267 466 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 28 januari 2022, tevens genomen in hoofde van haar echtgenote H. R. en haar dochter M. Z., waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Bijgevolg resten er verzoekende partij geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot haar vorig verzoek.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.8. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.2.9. Vooreerst meent de Raad dat verzoekende partij niet kan volstaan met een verwijzing naar het feit dat haar zoon erkend werd als vluchteling teneinde een nood aan internationale bescherming in haar hoofde aannemelijk te maken. Door verwerende partij wordt dienaangaande immers op goede gronden het volgende gemotiveerd: "Uw zoon Y. M. (...) (O.V. (...)) kreeg op 22.08.2022 de vluchtelingenstatus toegekend. Hij haalde individuele elementen aan die verschillend zijn van de elementen die u in uw

verzoek aanhaalt. Elk verzoek om internationale bescherming wordt individueel en op basis van persoonlijke merites beoordeeld. Dat uw zoon de vluchtelingenstatus werd toegekend volstaat op zich niet om te rechtvaardigen dat u een status toegekend dient te worden. De religieuze activiteiten en problemen waarop u zich beroept zijn immers niet geloofwaardig (zie *infra*)."

Waar verzoekende partij, verwijzend naar 's Raads arrest nr. 282 738 van 9 januari 2023 dat een eerdere beslissing van de commissaris-generaal inzake haar tweede verzoek vernietigde, betoogt dat verwerende partij niet kan volstaan met de motivering dat haar zoon individuele elementen aanbracht die verschillend zouden zijn van de elementen die verzoekende partij in haar verzoek aanhaalt, zonder evenwel aan te geven waarin dit verschil zich dan zou situeren, bemerkt de Raad echter dat, in tegenstelling tot wat het geval was bij de eerdere beslissing inzake haar tweede verzoek die werd vernietigd, de verklaringen die haar zoon aflegde in het kader van zijn eigen verzoek zich thans wel in het administratief dossier bevinden en aldus kan worden nagegaan welke asielmotieven door hem werden ingeroepen (zie administratief dossier, stuk 5, map landeninformatie, deel 4, notities CGVS Y. M. d.d. 28 juni 2022). Uit de notities van diens persoonlijk onderhoud blijkt wel degelijk dat door hem individuele elementen werden aangebracht die verschillend zijn van de elementen die verzoekende partij in haar verzoek aanhaalt. Immers gaf haar zoon expliciet aan zijn verzoek niet te steunen op de asielmotieven die door zijn vader, moeder en zus werden aangehaald, i.e. hun bekering en problemen in Iran, maar op eigen asielmotieven (notities CGVS Y. M., p. 12). Daar waar verzoekende partij, haar echtgenote en haar dochter hun verzoek steunen op hun bekering tot het christendom en de problemen die zij daardoor kenden in Iran, gaf haar zoon aan niet bekeerd te zijn tot het christendom en geen religie te hebben (notities CGVS Y. M., p. 12). Aangezien haar zoon zijn verzoek duidelijk steunt op andere asielmotieven, kan verzoekende partij zich niet zonder meer steunen op de erkenning van haar zoon teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken. Immers moet elk verzoek om internationale bescherming individueel worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande het verzoek. Evenmin brengt verzoekende partij concrete gegevens aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt louter en alleen op grond van het statuut van dit familielid.

2.2.10. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek.

Waar verzoekende partij, haar echtgenote en haar dochter opnieuw verwijzen naar hun bekering en problemen in Iran alsook naar hun religieuze activiteiten in België, wijst de Raad erop dat dienaangaande in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende wordt gesteld: "U, uw echtgenote en uw dochter herhalen alle drie dat jullie Iran verlaten hebben omwille van de problemen die u kende als gevolg van uw bekering. Jullie herhalen ook dat jullie allen nog steeds bekeerd zijn tot het christendom en dat jullie in België nog steeds religieus actief zijn (verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16 tot en met 19, verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16 tot en met 21 en verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16 tot en met 21). Hiermee bouwen jullie echter voort op verklaringen die in het kader van jullie eerste verzoek ongeloofwaardig werden geacht. Het louter aanhalen van gebeurtenissen die in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, kan evenwel geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van jullie asielrelaas en is niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Jullie brengen bovendien geen enkel element aan om de vaststellingen gedaan in het kader van jullie eerste verzoek hieromtrent te wijzigen.

Waar jullie beweren dat jullie mensen in België en in Iran trachtten te bekeren tot het protestantisme, dient opgemerkt te worden dat jullie hiermee eveneens voortbouwen op jullie bekering. In jullie eerste verzoek werd reeds geoordeeld dat er geen geloof gehecht werd aan het feit dat jullie daadwerkelijk het christelijke geloof aanhangen. Dat jullie aldus actief anderen zouden proberen bekeren tot het protestantisme duidt aldus op opportunistische overwegingen die er louter toe leiden om op deze basis de vluchtelingenstatus en een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven (Verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16, 17 en 21, verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16 en 17 en verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16). Bovendien moet wederom opgemerkt worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die

al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u, uw echtgenote en uw dochter maken dit evenwel nergens aannemelijk –, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.”

Inzake hun bewering dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van hun religieuze activiteiten in België, wordt door verwerende partij terecht op het volgende gewezen: “Verder halen u en uw echtgenote aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Dit komt omdat er een foto van uw doopsel verscheen in een lokale krant in Mechelen. Daarnaast verschenen er volgens u ook foto’s op een website van de kerk die u bezoekt. Ook uw vrienden en familie in Iran zijn op de hoogte van uw religieuze activiteiten in Iran (Verklaring volgend verzoek Me. (...), vraag 16). Uw echtgenote stelt dat er veel foto’s op sociale media geplaatst worden van de vergaderingen waaraan jullie deelnemen (Verklaring volgend verzoek R. (...), vraag 16). Vooreerst dient aangestipt te worden dat het overhandigde artikel van het tijdschrift ‘Gave Veste’ - waar u en uw echtgenote in beeld staan bij het uitvoeren van jullie doopsel – onvoldoende is om te stellen dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Hier stelt zich de vraag welke reikwijdte dit tijdschrift van Gave Veste, een VZW met bv 1.036 volgers op facebook en dus geenszins een mediabron die wijdverspreid is, heeft. Jullie laten bovendien na om bewijzen aan te leveren van de foto’s op de website van de kerk die u bezoekt of die op sociale media verspreid zouden zijn (uitgezonderd van één foto, zie infra). Bovendien laat de verspreiding van dergelijk beeldmateriaal niet toe om vast te stellen dat de Iraanse autoriteiten daadwerkelijk op de hoogte zijn van jullie geloofsactiviteiten. Jullie tonen aldus geenszins aan dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van jullie religieuze activiteiten in België. Noch laat dergelijke verspreiding toe te besluiten dat de Iraanse autoriteiten hiertegen zullen ageren. Hier dient ook hier verwezen te worden naar bovenstaande conclusie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.”

Omtrent de stukken die verzoekende partij, haar echtgenote en haar dochter bijbrengen inzake hun doopsel en religieuze activiteiten in België, worden voorts volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan in de bestreden beslissing: “Dat u, uw echtgenote en uw dochter bewijzen overhandigen van het feit dat jullie gedoopt zijn, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Indien een verzoeker om internationale bescherming geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid en oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen, wat jullie, gelet op de conclusies uit jullie eerste verzoek om internationale bescherming, geenszins deden. Jullie kunnen eenvoudigweg gedoopt zijn vanuit louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om dit te kunnen aanwenden bij jullie verzoek om internationale bescherming.

Uit de overige documenten die jullie overhandigen - de verklaringen van Gods ambassade, de verklaring van Peter Samir en de verklaringen van de Persian-speaking church of love - waaruit jullie religieuze activiteiten in België blijken, komt niet naar voor dat deze activiteiten ingegeven zijn door een gefundeerde, oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Deze kunnen eveneens zijn ingegeven vanuit louter opportunistische overwegingen en met het oogmerk om deze te kunnen aanwenden bij jullie verzoek om internationale bescherming.

Uit de foto die u overhandigt van u die aanwezig bent op een bijeenkomst met enkele andere mannen, kan niet afgeleid worden in welke omstandigheden deze opgemaakt is, waar deze verschenen is en in hoeverre deze verspreid is. Nergens blijkt uit dat u door deze foto in het vizier van de Iraanse autoriteiten terecht zou komen.”

Aangaande de vrees van haar dochter om bij terugkeer geïdende te worden door de Iraanse autoriteiten wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Europa, kan verwerende partij tevens worden gevolgd waar zij dienaangaande het volgende opmerkt: “Dat uw dochter aangeeft dat ze een negatief nummer heeft bij de Iraanse autoriteiten omdat ze een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Europa (Verklaring volgend verzoek Z. (...), vraag 16), is niets meer dan een blote bewering. Bovendien werd hierboven reeds meermaals aangeduid dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende asielzoekers. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet.”

Door verzoekende partij worden geen overtuigende argumenten aangebracht die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, in een ander daglicht plaatsen. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het

poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Wat betreft het betoog van verzoekende partij dat zij “blijk geeft van een volgehouden en werkelijk engagement als christen”, benadrukt de Raad dat het louter gegeven dat zij en haar gezinsleden gedoopt zijn en nog steeds geloofsactiviteiten in België hebben, in tegenstelling tot wat verzoekende partij lijkt voor te houden, geenszins bewijst dat zij ook op oprechte gronden tot het christendom zijn bekeerd en vanuit een oprechte overtuiging deelnemen aan christelijke activiteiten in België. Deze elementen kunnen dan ook geen ander licht werpen op het eerder vastgestelde ongeloofwaardige karakter van hun bekering, noch op de reeds eerder gedane vaststelling dat hun geloofsactiviteiten in België een onoprecht en opportunistisch karakter vertonen en er louter toe strekken om op deze basis internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven. Aldus wordt evenmin afbreuk gedaan aan de in het kader van hun eerste verzoek gedane vaststelling dat verzoekende partij, haar echtgenote en haar dochter, gelet op hun ongeloofwaardige bekering, niet aannemelijk maken dat zij zich bij een terugkeer naar hun land van herkomst als christen zullen manifesteren of dat zij als dusdanig of als een afvallige gezien zullen worden door hun omgeving, noch aantonen dat zij bij terugkeer naar hun land van herkomst godsdienstige handelingen zullen verrichten die hen blootstellen aan een werkelijk gevaar voor vervolging.

Waar verzoekende partij opwerpt dat de situatie in Iran ondertussen is veranderd en verwijst naar de recente protesten in Iran tegen het Iraanse regime na de dood van Mahsa Amini alsook de situatie aldaar voor vrouwen, onderstreept de Raad dat verzoekende partij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Iran om aan te tonen dat zij en/of haar echtgenote en dochter in Iran werkelijk wordt/worden bedreigd en vervolgd of dat er wat haar/hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Zulks dient in concreto te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft. Uit deze recente politieke ontwikkelingen in Iran op zich kan voorts niet worden afgeleid dat de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie inzake de houding van de Iraanse autoriteiten ten aanzien van terugkerende asielzoekers niet (langer) correct is. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met de verwijzing naar de recente protesten in Iran om aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Iran dreigt te worden geviséerd door de Iraanse autoriteiten wegens haar (opportunistische) geloofsactiviteiten in België.

Verder benadrukt verzoekende partij nog haar langdurig verblijf in Europa, doch de Raad duidt erop dat door verzoekende partij geen objectieve informatie wordt bijgebracht waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten personen viseren louter omwille van een langdurig verblijf in Europa. Evenmin toont verzoekende partij op enerlei wijze aan dat zij louter omwille hiervan en/of haar (opportunistische) geloofsactiviteiten in België door de Iraanse autoriteiten beschouwd zal worden als een tegenstander van het regime. Wederom dient in dit verband gewezen te worden op de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier en waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht besteden aan afgewezen asielzoekers die terugkeren naar Iran en aan hetgeen de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet (administratief dossier, stuk 5, map landeninformatie, deel 2).

2.2.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 4 en 6 (deel 4)). Tevens blijkt dat rekening werd gehouden met de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waar zij de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi (administratief dossier, stuk 6, deel 6 ('deel DVZ'), verklaring volgend verzoek). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met

inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte, wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.”

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat ook verzoekende partij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 14 april 2022 de kans kreeg om te verduidelijken welke nieuwe elementen zij in het kader van haar huidig (volgend) verzoek om internationale bescherming aanvoert en om aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi.

Waar verzoekende partij bij aanvullende nota van 12 mei 2023 een overzicht bijbrengt van haar deelname aan protesten in België sedert 15 oktober 2022 gericht tegen het Iraanse regime en waarvan beeldmateriaal op de sociale media zou figureren dient te worden opgemerkt dat, aangezien verzoekende partij blijkens het voorgaande geen geloofwaardiger bekering etaleert en aangezien haar religieuze activiteiten in België als opportunistisch worden aangemerkt, aangenomen kan worden dat de politieke activiteiten die verzoeker in België ontplooi(de)/ontplooi(t) eveneens een kennelijk en louter opportunistisch karakter vertonen. Dit geldt nog des te meer gelet op de timing van de politieke activiteiten van verzoekende partij, die voorheen blijkens de gegevens van het administratief dossier nooit eerder enige politieke interesse vertoonde en/of politieke activiteiten heeft gevoerd. Dat verzoekende partij, die voorheen kennelijk nooit enige politieke interesse vertoonde, geen politieke activiteiten voerde en nergens melding maakte van enige politieke aspiraties, slechts nadat zij reeds jarenlang in België verbleef en nadat haar eerste verzoek om internationale bescherming werd afgewezen en haar tweede verzoek op 22 augustus 2022 niet ontvankelijk werd verklaard, plots politiek actief werd, komt bijzonder opportunistisch over. Daarenboven kan uit de bij de aanvullende nota gevoegde stukken, noch uit de inhoud van de nota zelf, worden afgeleid dat de rol van verzoekende partij op de betreffende protestacties deze van eenvoudige aanwezige en/of deelnemer zou hebben overstegen. Aldus geeft verzoekende partij geen blijk van enige oprechte betrokkenheid bij of associatie met de Iraanse oppositie en kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat haar politieke engagement en activiteiten in België zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde politieke overtuiging.

Verder reikt verzoekende partij niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid en toont zij op generlei wijze aan dat de Iraanse autoriteiten van haar kennelijk en louter opportunistische politieke activiteiten in Europa en op de sociale media op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk maken dat deze autoriteiten haar omwille daarvan zouden wensen te viseren of te vervolgen. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat, zoals verweerder terecht aanhaalt, uit de beschikbare landeninformatie duidelijk en genoegzaam blijkt dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Verzoekende partij doet aan deze informatie niet de minste afbreuk. Zij toont niet aan dat de situatie op het vlak van het voorgaande sedert de recente protesten in Iran ingrijpend zou zijn gewijzigd of dat de voormelde desbetreffend door verweerder gehanteerde landeninformatie actueel niet langer zou gelden.

Derhalve dient ook het beroep van verzoekende partij tegen de in haar hoofde genomen beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT